

forstå, hvad det er for en diskussion, vi er ude i her.

Skal vi afstå fra al valgfrihed i samfundet her, hvis det koster nogle penge at etablere det?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er egentlig mig, der spørger om dét, for pointen i hr. Peter Christensens indlæg under den debat, som jeg omtalte, var jo de sidste ord, hvor han siger: En forenkling skal finansieres uden skattestigninger på andre områder.

På det her område har man et princip om, at uanset om man kan forenkles og dermed øge valgmulighederne, fordi gennemskueligheden øges, så må det ikke føre til øgede omkostninger for borgerne, her læst som skattestigninger. Det må det ikke gøre, det skal finansieres på en anden måde.

Nu har vi så et område her, som vi diskuterer i dag, hvor man indfører ikke en forenkling, men en anden form for valgmulighed, nemlig en direkte valgmulighed. Uanset om man benytter sig af den eller ej, så får man en øget omkostning ud af det.

Er ministeren ikke enig i, at fra borgerens synsvinkel kan det være fløjtende ligegyldigt, om det er en skattestigning, om det er en afgiftstigning, eller hvad det er? Det er en omkostningsstigning, og borgeren bliver ikke beskyttet mod den, ved at han bliver lettet et andet sted. Er det ikke det, der er tilfældet? Og er det derfor ikke et brud?

Derfor spørger jeg: Hvorfor er det ikke hykleri, at det godt kan lade sig gøre på det her område, når det ikke kan lade sig gøre andre steder?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det naturligvis vanskeligt at tale om, hvad borgeren mener. Jeg tror, der er en del borgere, der gerne vil have mulighed for at flytte deres penge fra LD-ordningen over i nogle andre ordninger, og for dem er det jo sådan set ikke ligegyldigt.

Kl. 19.35

Jeg synes, det er et demokratisk gode, at man etablerer en ordning, hvor de, der ønsker at flytte penge, kan flytte pengene. Og nu har jeg selvfølgelig ikke været så mange år i politik her i salen, men den tanke, at når man etablerer et eller andet, så koster det nogle penge, det tror jeg ikke kan ligge folketingsmedlemmerne fjernt.

Det, vi så må vurdere, er jo, om vi synes, at det er et gode, at det enkelte menneske får lov til at flytte sin konto. Mit svar er ja, andre synes nej. Men at etableringen af det koster nogle penge kan vel ikke komme som en overraskelse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg var glad for ministerens bemærkninger om, at virksomheder har nydt godt af den LD-ordning, der er. Der er masser af virksomheder, der er blevet reddet, også under kriserne, hvis man læser beretningerne tilbage fra LD's virksomhed. Men det kræver vel, at der er kapital, hvis det skal foregå i fremtiden.

Vi har jo haft masser af statsgarantiordninger herinde på det erhvervsområde på 50 pct., 25 pct., men hver gang har bankerne sagt, at de skal have garanti for mindst 75 pct., før de kaster sig ud i noget. Derfor kan spørgsmålet være, om der vil være kapital til rådighed i fremtiden med det her frie valg til at redde virksomheder, til at være med til at støtte en virksomheds udvikling. Det er punkt 1.

Punkt 2 er, at jeg faktisk troede, at det, det handlede om, var, at vi ville sikre, at folk kunne få en rimelig pension og et rimeligt afkast, og derfor var vi selvfølgelig også interesseret i at have noget beskyttelse af det enkelte menneske, ikke bare kaste det enkelte menneske for løverne ved at bruge ordet frit valg.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg lige erindre om, at det, vi taler om her, er lønmodtagernes egne penge. Og så kan vi diskutere, om der skal være en personlig indflydelse på, hvor de penge bliver forvaltet. Det mener jeg.

Jeg ved jo godt, at vi ofte debatterer det enkelte menneskes valgmuligheder, og at hr. Ole Vagn Christensen er tilhænger af, at man har nogle standardiserede ordninger; man skal ikke kunne vælge selv at gå på deltid f.eks., det er der nogle organisationer, der er bedre til. Her er der altså nogle, der er bedre til at passe på mine penge. Så det er jo sådan set en større modsætning, der er mellem os her.

Jeg synes bare, at når vi her taler om folks egne penge, så er det ikke sådan en uoverstigeleg tanke, at folk selv skal have lov at placere de penge.